

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΝΩΣΗ
ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

-1980-

Αθήνα, 8 Ιουνίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

**Ομιλία προέδρου ΚΕΕ & ΕΒΕΑ, Κωνσταντίνου Μίχαλου,
στο 2ο Συνέδριο Επιχειρηματικότητας,
με θέμα: «Φυγή προς τα εμπρός. Βέλτιστες στρατηγικές στα χρόνια της κρίσης»,
το οποίο διοργάνωσε η εφημερίδα «Ναυτεμπορική»**

«Η ελληνική οικονομία βρίσκεται σε ύφεση τα οκτώ από τα τελευταία εννέα χρόνια – εξαίρεση η βραχύβια ανάκαμψη του 2014. Στο διάστημα αυτό έχει χαθεί σωρευτικά πάνω από 26% του ΑΕΠ της χώρας. Αν συνυπολογιστεί και ο αποπληθωρισμός, η απώλεια ξεπερνά το 30% του ΑΕΠ.

Για να καλυφθούν αυτές οι απώλειες, χρειάζεται ένα τεράστιο άλμα προς τα εμπρός. Η χώρα θα χρειαστεί πάνω από 100 δις. ευρώ επενδύσεις στα επόμενα χρόνια, για να επιστρέψει η οικονομία στα προ κρίσης επίπεδα.

Με τις συνθήκες που επικρατούν σήμερα στην αγορά, χρειάζεται αγώνας για να διατηρηθούν στη ζωή οι υφιστάμενες επιχειρήσεις. Πόσω μάλλον για να κάνουν σχέδια, για να επενδύσουν, για να αναλάβουν πρωτοβουλίες και να δημιουργήσουν θέσεις εργασίας.

Ας δεχθούμε ότι η συμφωνία με τους εταίρους, μετά από πολλούς μήνες αβεβαιότητας, ήταν ένα θετικό βήμα. Ας πούμε ότι τώρα το έδαφος δεν κινείται - τόσο - κάτω από τα πόδια μας. Παραμένει όμως άγονο. Γεμάτο αγκάθια και εμπόδια.

Αυτό που είχαμε επισημάνει από την αρχή, ως επιχειρηματική κοινότητα, ήταν ότι το πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας ήταν πρωτίστως δομικό. Το δημοσιονομικό αδιέξοδο ήταν σύμπτωμα των διαρθρωτικών αδυναμιών: δαπανηρός και ταυτόχρονα αναποτελεσματικός δημόσιος τομέας, στρεβλώσεις στη λειτουργία των αγορών, περιορισμοί που καθηλώνουν την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων.

Στα χρόνια που πέρασαν δεν έγινε τίποτα για να διορθωθούν αυτές οι αδυναμίες. Αντίθετα, προστέθηκαν κι άλλα προβλήματα: φόροι, έλλειψη ρευστότητας, αβεβαιότητα, capital controls και πολλά άλλα. Έγινε, ουσιαστικά, μια τεράστια εσωτερική υποτίμηση – που δημιούργησε ύφεση και άνοιξε πληγές στην κοινωνία – χωρίς να βελτιωθούν τα δομικά χαρακτηριστικά της ελληνικής οικονομίας.

Σήμερα, ένας επιχειρηματίας ή επενδυτής καλείται να πληρώσει 29% φόρο επιχειρήσεων, 15% φόρο μερισμάτων, 5-10% εισφορά αλληλεγγύης, ΕΝΦΙΑ επιχειρήσεων, υψηλούς φόρους στην ενέργεια και στην τηλεφωνία. Κι όλα αυτά, ενώ ο ΦΠΑ βρίσκεται πλέον στο 24%.

Που πάνε αυτοί οι φόροι; Πάντως όχι στη στήριξη της ανάπτυξης. Από τα 3,6 δισ. ευρώ που δεσμεύονται για κρατικές ενισχύσεις στο πλαίσιο του νέου αναπτυξιακού νόμου, τα 2,5 δισ. θα κατευθυνθούν στην αποπληρωμή παλαιών υποχρεώσεων. Ουσιαστικά, οι διαθέσιμοι πόροι για τη χρηματοδότηση νέων επενδυτικών σχεδίων είναι μόλις 1,1 δισ. ευρώ.

Πώς θα έχουμε, λοιπόν, ανάπτυξη και επενδύσεις, χωρίς επαρκείς κρατικούς πόρους, χωρίς πρόσβαση σε τραπεζική χρηματοδότηση και χωρίς ένα συγκροτημένο πλαίσιο κινήτρων για την προσέλκυση ιδιωτικών κεφαλαίων από το εξωτερικό;

Πώς θα κατευθυνθούν πόροι στην καινοτομία και στην εξωστρέφεια; Πώς θα δημιουργηθούν νέες επιχειρήσεις; Κι αν ακόμα δημιουργηθούν, πώς θα γίνουν βιώσιμες και ανταγωνιστικές, όταν γονατίζουν από τη φορολογία και τις λοιπές επιβαρύνσεις, όταν οι αγορές παραμένουν δέσμιες των στρεβλώσεων και των περιορισμών;

Επιχειρήσεις δυναμικές, επιχειρήσεις που αναπτύσσονται, επενδύουν και δημιουργούν θέσεις εργασίας μέσα στην κρίση, υπάρχουν. Όμως, οι αντοχές και οι επιτυχίες τους είναι αποτέλεσμα υπερπροσπάθειας. Δεν μπορούμε ζητάμε από τις επιχειρήσεις να παλεύουν επ' άπειρον κόντρα στο κύμα - και να τις τιμωρούμε μάλιστα, δια της φορολογίας, επειδή καταφέρνουν να μη βουλιάζουν.

Αλλαγή δημοσιονομικής πολιτικής, λιγότεροι φόροι, περισσότεροι πόροι για δημόσιες επενδύσεις, επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων και σοβαρή διακυβέρνηση: αυτές είναι οι βασικές προϋποθέσεις για να βελτιωθεί το επιχειρηματικό περιβάλλον στην Ελλάδα. Διαφορετικά, αντί για φυγή προς τα εμπρός, θα μιλάμε για φυγή προς τα έξω».